

SKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

6. číslo / 2015

červen 2015

Červnové teploty lákají ke koupání, navozují atmosféru prázdnin a svádějí děti k lenošení, především učebnímu.

Není se co divit, když si představíme do kolika soutěží se zapojovali žáci, ať už to bylo v přednesu básní ve školním kole, také v soutěžích vědomostních - v matematickém Klokánku, v Phythagoriádě, kde se skvěle umístili, což také odpovídá přijetí tří žáků z páté třídy na benešovské gymnázium, absolvovali různé výukové programy, někteří navštívili planetárium, jiní žáci prostory České televize, kde se mimo jiné seznámili se způsobem natáčení některých dětských pořadů.

Při tom všem děti vyrobily dárky maminkám ke Dni matek. A den dětí? Program jim zase připravili rodiče.

Za žáky 4.třídy přijela lektorka Bára s výukovým programem Noční život. K zhodnocení tohoto programu dostaly děti otázky, na které odpovídaly.

Otázky:

- 1. bludiště – noční povolání*
- 2. různé lampy – světelná znečištění*
- 3. tvrzení o živočiších*
- 4. orientace*
- 5. druhy*

Odpovědi některých žáků:

Honza Čáp

- 1. Zjistil jsem, že v noci pracuje mnoho lidí např. hasiči, policie a doktoři.*
- 2. Dozvěděl jsem se, že světla u stadionů hodně škodí nočním zvířatům.*
- 3. Některá zvířata dokáží žít i v naprosté tmě.*
- 4. Hodně nočních zvířat se orientuje pomocí sluchu a čichu.*
- 5. Nevěděl jsem, že je gekon noční živočich. Ted' to však vím.*

- 1. Tajenka nám vyšla ELEKTŘINA.*
- 2. Úkol byl takový, že jsme dostali obrázky lamp a měli jsme je seřadit podle škodlivosti.*
- 3. Bavilo mě to, protože mám ráda zvířata.*
- 4. Dozvěděli jsme se, že někteří živočichové loví pomocí světových stran.*
- 5. Bylo to zajímavé a moc mě to bavilo.*

Sabina Havránková

1. Nevěděla jsem, že tiskař pracuje v noci.
2. Neměly by se používat lampy, které škodí nočním živočichům.
3. Živočichové, kteří mají rádi světlo, mají rádi i teplo.
4. K určení světových stran používáme kompas nebo buzolu.
5. V noci jsou aktivní: vúr, netopýr, plh a mūra.

Emma Matisko

1. Měli jsme určit správnou profesi a písmenko doplnit do tajenky. Vyšla nám ELEKTŘINA.
2. Zařazovali jsme lampy podle toho, jak vadí živočichům.
3. Měli jsme určit tvrzení o zvířatech, jestli je správně nebo ne.
4. Dozvěděli jsme se, že kočka chytá myši pomocí sluchu.
5. Podle vystřiženého papíru jsme museli uhádnout, jaké je to zvíře.

Šárka Nekovářová

1. Bludiště – noční život.
2. Různé lampy – světelné znečištění.
3. Tvrzení o živočiších – zajímavé.
4. Orientace – kompas, buzola.
5. Druhy živočichů – skryté obrázky.

Jakub Kříž

1. Hledali jsme různá písmenka, která byla po třídě rozházená a psali jsme je do tabulky. Vyšla tajenka ELEKTŘINA.
2. Seřadili jsme různé lampy, která jak svítí. Některé lampy svítí hodně nahoru. Nočním ptákům to vadí. Nejlepší jsou lampy, které svítí třeba na chodníky, silnice. Nejhorší jsou lampy, které svítí na památky.
3. Po třídě byly rozmístěné různé kartičky a na nich otázky ano, ne. Za odpovědi byla písmena. (tajenka)
4. Orientovali jsme se ve světových stranách a spojovali písmenka. Vyšla tajenka BUZOLA, KOMPAS.
5. Po třídě byly černé obrázky a my jsme přiřazovali zvířata. Bylo to těžké. Nakonec jsme to zvládli všichni.

Žaneta Foxová

Šikana.?!

Před několika desítkami let se problémy, které mají děti mezi sebou ve škole neřešily. Lépe řečeno, spory si řešily děti ve škole většinou samy. Někdy to bylo přínosné, jindy zůstal na duši ukřivděného šrám na hodně dlouho a někdy navždy.

Málokteré děti poznají, že jejich „hra“ už není hra. Různými technikami se snažil pan Sixta, který navštívil školu v Pyšelích za účelem přimět děti, aby si začaly uvědomovat, co jim vadí na chování spolužáků a co dělat, aby se k nim jejich kamarádi nechovali tak, jak se jim sámým nelíbí.

Sixta v primě

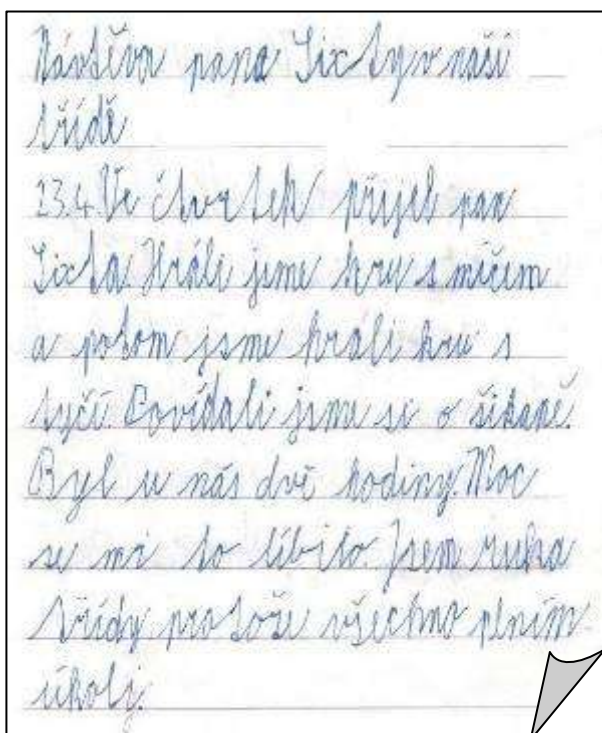
Mycí linkou projížděla „vozidla“ a případně si nespokojený zákazník nechal svého miláčka po reklamaci vypulírovat ještě jednou.

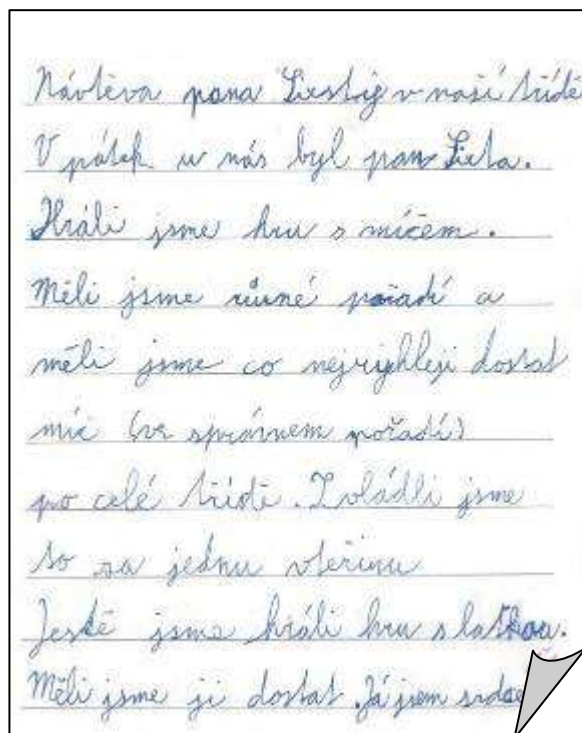
Za zamýšlenou by možná stálo, proč prvňáci myli tak, že jen několik zákazníků bylo spokojeno, ale většina dětí práci

kamarádů reklamovala.

Trochu jinou lekci si připravil pan Sixta pro třetáky, kteří o tom napsali v hodině slohu.

Jiří Kala

Bára Vrabcová

Návštěva pana Lisy v naší
třídě

Pan Lisa pro nás připravil
aktivitu. Byl u nás dvě
hodiny a jednu větu.
Pan Lisa vypadal jako
starosta. Já jsem byl rukou,
ale nemim proč. Moc se mi to
líbilo.

Matěj Láška

Návštěva pana Lisy v naší třídě.

Pan Lisa jsme hráli hry a
povídali jsme si o škole.
Byl u nás dvě hodiny. Líbilo
se mi to. Líbilo jsme v kroužku
na stůlku. Já jsem rukou třídy
přesně plním školy.

Agáta Svobodová

Návštěva s panem Lisou v
naší v třídě. Hráli jsme různé
hry. Pan Lisa byl moc
starý. Na začátku jsme
nás ptal co rádi děláme?
Já jsem odpověděl - že
mám rád sport. A moc
se mi to líbilo.

Vojta Svoboda

23.4. ve čtvrtek k nám přišel
pan Lisa. Měl pro nás
připravený program. Hráli
jsme hry a bylo to zábavné.
Pan Lisa byl milý a staršího
věku. Byla jsem srdcem
a rukama. Ptal se nás
ptal co rádi děláme. Bylo
to hezké!

Verča Nekovářová

Návštěva pana Lisy v naší
třídě

Ve čtvrtek k nám přijel pan
Lisa. Byl u nás dvě vyučovací
hodiny. Ptal se nás jak se
jmenujeme a co nám jde. Hráli
jsme hry s láskou. Tam jsme
se hádali. Moc se mi to líbilo.

Bára Langerová

Recyklohraní

Co doma dělám rád/ráda a co vážně „nemusím“ ...

Takový název nesl poslední úkol v projektu Recyklohraní v tomto školním roce. Jeho splnění se zúčastnilo několik tříd. Díky tomu bylo na konto školy připsáno 250 bodů. Bodové ohodnocení naší školy není nejlepší, potěšující ale je, že každým rokem je vyšší.

Nezapomínejte ani v příštím školním roce přinést všechny vysloužilé elektrospotřebiče a elektronické hračky, které už přestaly plnit svou funkci. Nejvhodnější je doba zvýšeného úklidového šílenství – předvánoční a předvelikonoční. Samozřejmě noste porouchané elektro průběžně, když vypoví poslušnost, hlavně aby neskončilo v útrobách kontejnerů na smíšený komunální odpad.

Začátkem příštího školního roku budete seznámeni s pravidly školní soutěže ve sběru, letos se musíte spokojit s poděkováním organizátorů a přírody.

Žáci 4.třídy vygenerovali na zhotovení koláže výtvarně nejschopnější jedince, ostatní povzbuzovali, radili nebo jen takhle koukali.

prvňáčci

třetíáci

čtvrtáci

Děti kreslily, jak doma pomáhají a které elektrospotřebiče používá jejich rodina. Koláže zhotovili **prvňáčci**, **třetíáci** i **čtvrtáci**.

Mohli také navrhnout nějaký zlepšovák, ale do tohoto úkolu se pustil málokdo. Přesto vznikl jeden opravdu pěkný nápad.

Den Matek

Letos připadl tento pohyblivý svátek na neděli 10.května. Maminky potěší jakýkoliv dárek, třeba jen přání a pusa jejich potomka. Ale děti rády obdarovávají mámy nějakým svým výrobkem. V první třídě si děti přinesly hrnečky a laky na nehty a vznikala unikátní dílka. Pokud se maminkám ozdobá časem smyje, mohou jim děti zhotovit novou – no prostě paráda!

Nakonec zbyl čas i na výrobu přáníčka. Maminky měly určitě velikou radost.

Planetárium

souhvězdí Býk

Na oficiálních stránkách planetária můžete najít tento obrázek. Zařízení bylo 11. května cílem žáků 3. ročníku.

A co myslíte, líbilo se jim tam?

souhvězdí Orion

Planetárium Praha
11.5 jsme jeli do Planetária
v Praze a byli tam různé
krásné planety, a kterých
jsem ani nevěděl. A některé
planety, které znám. Ukazo-
vali nám nahoru v sále
různé planety. Moc se mi to
líbilo.

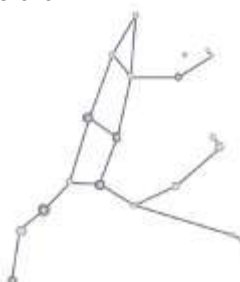
Nela Breburdová

Planetárium Praha
Včera jsme jeli vlakem, kamvají
a měli do Planetária jela s
mámi moje maminka. Prošli
tam kluci máme kopky.
Celý výlet byl moc fajn.

Bára Langerová

Planetárium Praha
V pondělí jsme byli v Planeta-
rium. Promítali nám o planetách
a o souhvězdích. Pak jsme šli
nakupovat. Jela s mámi
paní Langerová. Moc se
mi to tam líbilo.

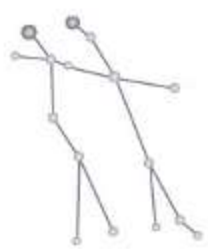
Verča Nekovářová

souhvězdí Velká medvědice

Matouš Zoubek

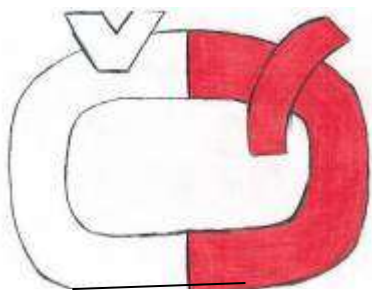
Planetárium Praha
11.5 jsme jeli do
Planetária. Adam se ho-
němni vrátil s nemocnicí.
Pouštěli nám tam film o
vesmíru. Viděli jsme vesmír
jak šel po stromech,
byla strašně rychlá. Moc se
mi tam líbilo. ▼

souhvězdí Blíženci

Berta Filipská

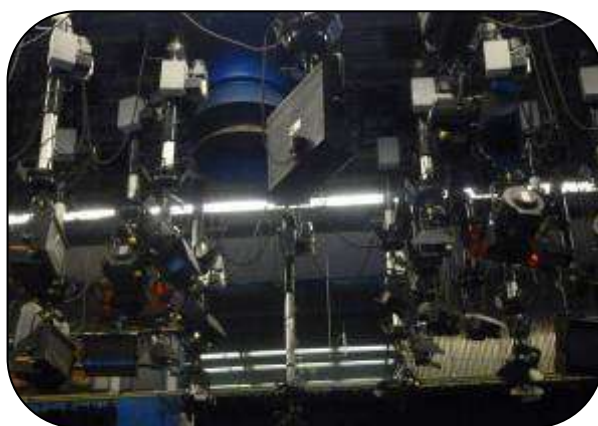
Planetárium Praha
11. května jsme jeli do
Planetária v Praze. Byla s
mámi paní Langerová. Jeli
jsme tam vlakem, měřem a
kamvají. Nejvíce mne zauja-
lo, že nám na stropě pro-
mítali hvězdnou oblohu.
Docela se mi tam líbilo.

Česká televize nabízí ke zhlédnutí stálou expozici, na kterou se jeli podívat žáci vyšších tříd prvního stupně naší školy.

Pracovníci ČT připravili pro děti sál, kde mohou vidět pohádkové kostýmy, filmové zbraně, mohou si vyzkoušet třeba paruky. Děti si mohou prohlédnout, jak vypadá zpravodajské studio, režie a další zajímavosti.

Kdo tam nebyl, neumí si představit, jak asi vypadá jakési „zákulisí“ v prostorách televize.

Jak to funguje při natáčení dětských pořadů a pracovníci jakých profesí takové vysílání připravují? Na různé otázky dostaly děti odpovědi, které by se jinde nedověděly.

Zatímco jedni dychtili po informacích, druzí se nemohli dočkat, až.....

...si vyzkouší rekvizity z různých pohádek a pořadů pro děti. A to byl panečku mazec! Některé děti vypadaly dost věrohodně, ale v televizi si je nenechali, mají své zdroje.

Jsem jako
duhová víla,
nebo Amálka?

Nechejte mi,
prosím, mou
svatozář!

Vypadá dost
uhozeně!

No jo, ale to
ona taky!!!

A pak se děti mohly seznámit s profesionálními kameramany, televizními hlasateli a natáčením pořadu Kouzelná školka,

Známí čeští hlasatelé si před odpoledními zprávami rozcvičovali hlasivky a vybírali vhodný oděv.

Žákům se v prostorách televize tak líbilo, že docela ochotně napsali o celém výletě moc pěkné slohové práce.

Kája Kasalová

V pondělí jsme byli na výletě v České televizi. Moc se mi tam líbilo, protože jsem viděla studio, kde se natáčí Kouzelná školka. Viděla jsem tam Majdu a Františka. Také jsme šli do studia, kde se natáčel nový pořad. Bylo pomoc zajímavé, a proto bych se tam zase někdy podívala.

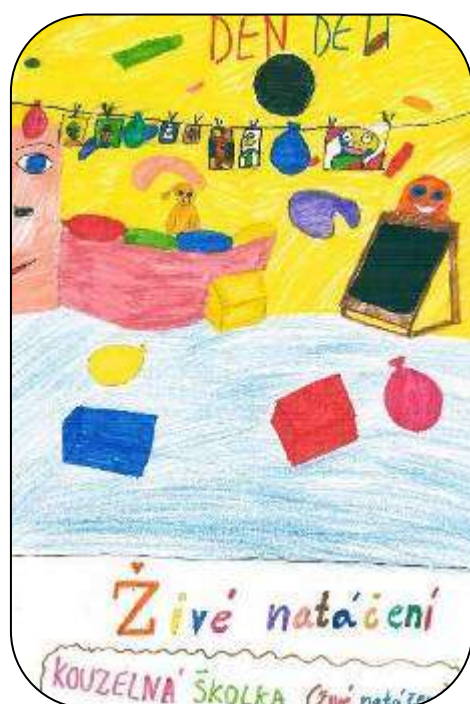
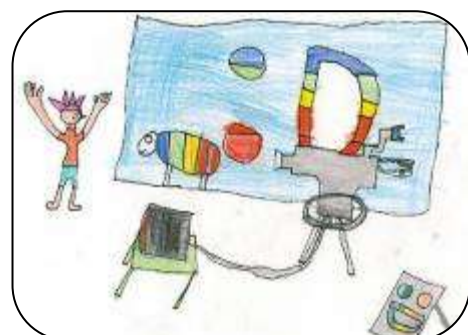
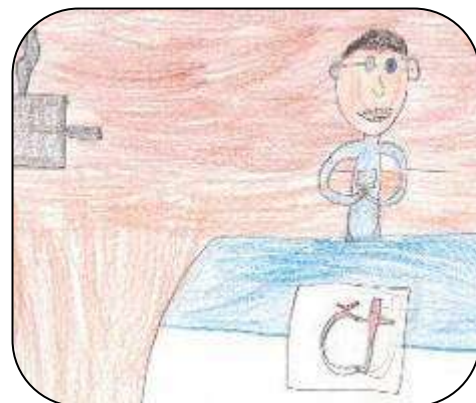
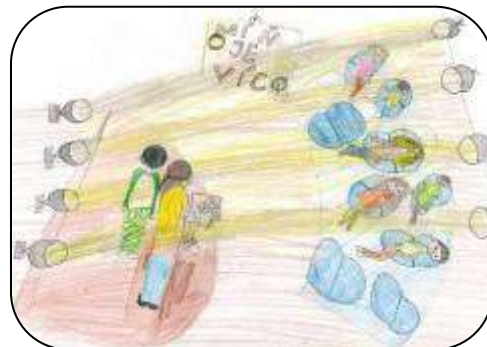

Šárka Nekovářová

V pondělí 25. května jsme se ráno v 8 hodin sešli s pátou třídou před školou a jeli jsme do Prahy na výlet. Navštívili jsme Českou televizi. Cesta byla dobrá až na to, že jsme uvízli v koloně. V deset hodin nám začala prohlídka. Nejdříve nám paní průvodkyně řekla mnoho zajímavostí o České televizi, pak jsme s koukali na dvě krátká videa. Šli jsme do místnosti, kde je vystaven model celého areálu. Při prohlídce jsme navštívili různá natáčecí studia. Také jsme se koukali, jak se natáčí pořad Kouzelná školka. Na konci prohlídky jsme šli do místnosti, kde si děti mohly zkusit, jak se moderují zprávy, jak se natáčí kamerou a vyzkoušet si různé klobouky. Byl to hezký výlet. Dozvěděli jsme se mnoho nového a zajímavého z práce v České televizi.

Jan Čáp

Do České televize jsme přijeli trochu později, protože na silnici byla kolona. Na začátku jsme se seznámili s průvodkyní a koukli se na dva krátké filmy o České televizi. Potom jsme se šli kouknout na komplex budovy. Bylo to zajímavé. Šli jsme se také kouknout na začátek natáčení pořadu Méně je víc. Všude tam svítila různá světla a bylo tam strašné horko. V budově České televize je také hodně skladů pro kostýmy a kulisy. Potom jsme se šli kouknout na natáčení kouzelné školky. Přišlo mi, že se tam lidé znají a povídají si a skvěle se u toho baví. Nakonec jsme šli do takové místnosti, kde jsem si vyzkoušel moderovat zprávy a vyzkoušel jsem si různé kostýmy. Potom jsme si mohli koupit ještě nějaké suvenýry od České televize.

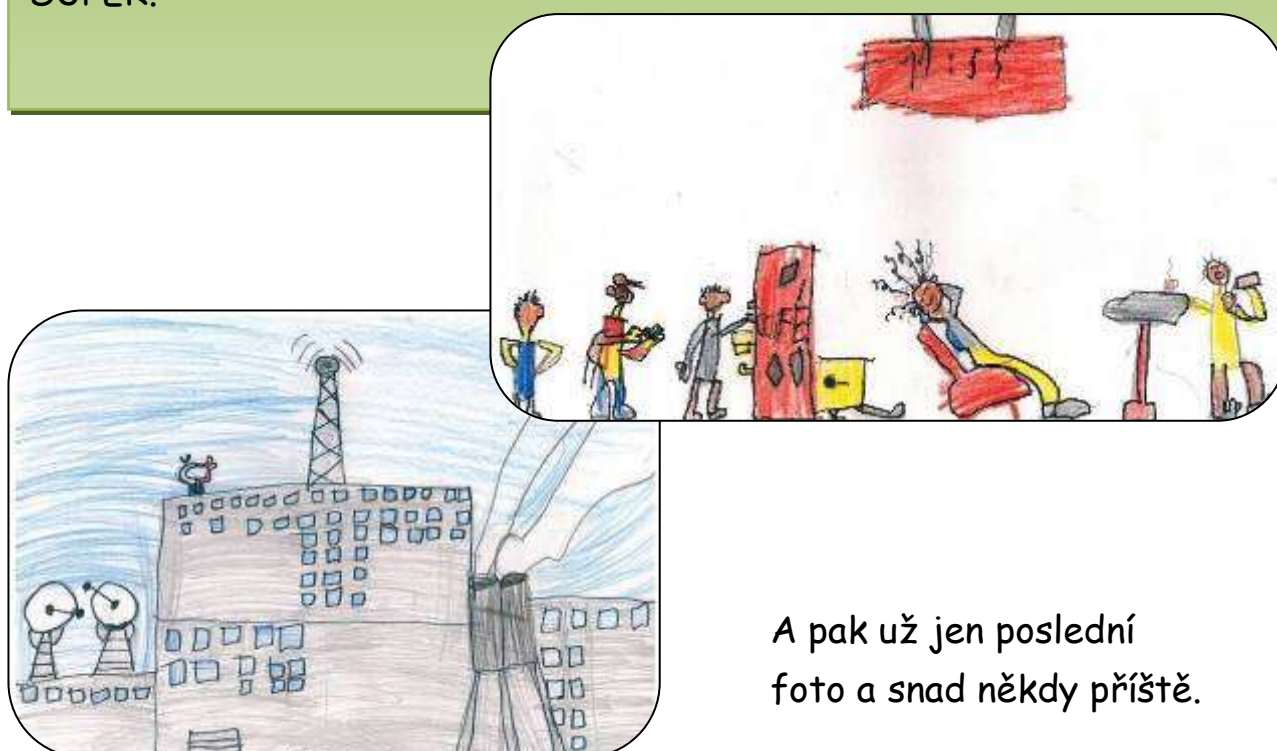

Kačka Bartíková

Když jsme dorazili do České televize, byla jsem překvapena její velikostí. Po svačině si pro nás přišla paní průvodkyně, která nás dovedla do velikánské místnosti, kde nám pustila krátký film o České televizi. Potom nás dovedla k modelu budovy. U modelu nás seznámila se zajímavostmi ČT. Zaujala mě délka chodeb, která je kolem 30 km. Potom jsme viděli studio, kde se natáčí pořad Méně je víc a ve druhém studiu se natáčela Kouzelná školka. Moc se mi tam líbilo.

Emma Matisko

V pondělí jsme byli s třídou na výletě v Praze. Byli jsme na exkurzi v České televizi. Viděli jsme jen malou část ateliérů, ale bylo to zajímavé. Sledovali jsme maličký kousek natáčení Kouzelné školky s Majdou a Františkem. Zjistili jsme, že to není vůbec jednoduché. Potom nás paní průvodkyně zavedla k zmenšenině celého areálu v 3D provedení. Na konci jsme si zkoušeli různé klobouky a mohli jsme si zkusit natáčet se. Tam i zpět jsme jeli autobusem. Nejvíce se mi líbilo natáčení Kouzelné školky. Bylo to tam SUPER.

A pak už jen poslední
foto a snad někdy příště.

HASIČI

ŠKOLNÍČEK

„.....aby se pokusily znovu obhájit některá z prvních míst, což se jim často daří.“

To jsou slova z minulého čísla, která se potvrdila jako pravdivá. Proto připomínáme vítězné práce pyšelských dětí.

Literární soutěž

1. místo – Julie Matějková, 5.ročník

3. místo – Andrea Staněčková, 5.ročník

Výtvarná soutěž

1. místo – Denis Matisko, 1.ročník

HASIČI

Hasiči?

No to je teda věc,
lepší nežli myslivec.
Tihle lidé, to jsou machři,
zachraňují, jak se patří
ze stromu i z povodně.
Hned přijedou ochotně.
Svaly jako z ocele
a před šestou z postele!
Páru mají jako býci,
to vám klidně mohu říci.
Jsou to vlastně siláci,
pořád něco na práci.
Hadice je jejich kamarád,
vy nemusíte se jí bát.
Je to roura a v ní voda,
co si oheň rychle podá.
Kdyby to byl dlouhý had,
nemohl by pomáhat
a já nebyl „bysem“ rád.

Julie Matějková, 5.tř.

Hasiči, to mají někdy prostě těžké

Vypravěč: Byl jednou, krásný letní den, ale po pár minutách už nebyl...

Franta: Hoříííí Hasiči: Kde ??

Franta: No přece u nás doma !!

Hasiči: A kde doma ??

Franta: U nás doma, u lesa !!!

Hasiči: Prosim vás kde bydlíte ??

Franta: Vždyť to povidám, u lesa !!

Hasiči: No jo, ale v jakém městě ??

Franta: Jak mám asi vědět v jakém městě hoří, vždyť hoří u nás !!

Hasiči: Dobře. Když nám to nechcete říct, tak alespoň jak se jmenujete. My si vás totiž vyhledáme a tím zjistíme vaši adresu.

Franta: Jmenuji se František.

Hasiči: A dál ???

Franta: Já nevím co dál, čekám tu jen na vás.

Hasiči: Vy si snad děláte srandu ??

Franta: To né já, to Ruda !!

Vypravěč : Tyto „fórky“ někdy ohrožují i životy jiných lidí. Dejte si na to pozor.

Andrea Staněčková, 5.tř.

Den Děti

Byl to vlastně sraz mimozeměťanů. Byla pro ně nachystána stanoviště s pozemskými výukovou a sportovní tematikou. Každá skupina měla své jméno a dvě až tři skupiny měly jednoho odpovědného stařešinu, s kterým se po skončení akce vrátily na základnu, kde se posilňovaly – jak říkáme my, pozemšťané.

Zajímavé bylo pozorovat transformaci do lidské podoby.

Zarážející! Pokud nejde o odkoukané počínání lidí, svědčí tento postoj o existenci náboženství na jiných planetách.

Jenže tomu zas nenasvědčuje nedokonalá transformace končetin.

Povinné čipování k následnému odsunu při pokusu zůstat na Zemi.

Všechno by bylo v pořádku, kdybychom si jako nestranní pozorovatelé nevšimli prapodivného chování mimozemských návštěvníků.

Co si budeme namlouvat? Pozvali jsme si je především proto, abychom je poznali a mohli se v případě nebezpečí na ně připravit nebo dokonce bránit. A naše poznatky? Najdete je pod obrazovou dokumentací.

Intenzivně se vzdělávali v poznávání lidského těla, zřejmě k následné výrobě.

Pak se neohroženě pouštěli do různých činností. Nebáli se ztráty končetin, věděli, že v případě potřeby jim budou dodány nové.

S velkým zájmem postávali u retroelektroniky (pokud se týká jejich vybavení), aby pochopili dorozumívání jiných tvorů než lidí.

Mysleli si, že si informace předají tykadly zcela nepozorovaně, ale to jim nevyšlo.

Posud'te sami, není chování mimozemšťanů podezřelé? Dávali si sice většinou dobrý pozor, abychom nic nezpozorovali, ale nějaká ta neopatrnost se přece jen objevila.

Některá jejich počínání jsme ještě nepochopili a možná nikdy nepochopíme, ale budeme se o to stále snažit.

Uprostřed činnosti se dostávali do stavu rozjímání. Zatím nevíme proč a kdy k tomu docházelo.

Při libých pocitech se jindy vzpřímená tykadla zkroutila. U mladších jedinců tvořila nějaké směšné obrázky.

Všimli jsme si, že při náhlé únavě pokleslo vzpřímené tykadlo. Byla nutná rychlá pomoc v nápravných záchytných stanicích.

Poté si bytosti museli znovu zvykat na stav přitažlivosti a trénovat rovnováhu. Komu se to povedlo, šel to oslavit. Podezíráme je, že způsob převzali od lidí. Je-li tomu tak, zvládli to v rekordně krátkém čase.

Takové nezodpovědné chování museli okamžitě řešit jejich přímí nadřízení.

Následovalo odeslání dokonalé šifry na jejich rodnou planetu.

Všudepřítomní kontrolóři se tvářili mírumilovně, ale za černými skly brýlí důkladně sledovali, zda vše proběhlo podle pravidel.

Jednoznačně je prozradila vztyčená tykadla.

Před rozloučením se tyto dvě zcela pozemské bytosti postarali o nasycení hladovců, ať už byli odkudkoliv.

Mimozemšťané, kteří přišli o tykadla, se najednou začali chovat jako lidé.

Vzkaz mimozemským civilizacím – zůstaňte doma, my k Vám taky nechodíme!